

и въ огнь ся полага: и така тій отъ плодаты имъ ся познавать. (Мат. 3. 19.)

Ако до сега не бѣхъ благоразположенни обстоятелствата сега убо немамы ничто да ся боимъ; немамы нито политическо нито религіозно връхъ това преткновение: За това сега не ни остава друго ничто освенъ да постоянствуваме всички еднажъ за всегда на послѣдното и постоянно праведнѣйшее рѣшеніе на нашійтъ народъ; следующе както вишерѣчеса буквално по примѣрите праотеческы, и по заповѣдите религіозны и священный завѣтъ на честныте наши Архіереи послѣдните мученици на църквѣтъ ны, което завѣщаніе ни оставихъ формално въ послѣдните часове, като предадохъ и самыйтъ си животъ на пристрастіето и разположеніето на джелатите на фанариотскійтъ клеръ, противоборующеса заради словесното си стадо и любезныйтъ си народъ противъ влците и развратителите на църквѣтъ ны.

Найпаче 25-ый день Декемврія требува всички нашъ народъ свѣтло да празнува тысящолѣтното си Христіанство и конечното си отмѣненіе и църковно отдѣленіе отъ разбойническѣтъ чатъ на фанариотскійтъ клеръ, за спасеніе на нашійтъ народъ и за память, вѣчнѣжъ на преславните ны праоци и на оныя които ся трудять за народното това велико дѣло.

Пріятели еднородци! разумѣйте че на всичките съсѣдни народи очите сж възрѣни въ насъ: ако прочее докажимъ принадлежашкѣтъ дързость и крѣпко постоянство на праведнѣйшето ни исканіе, требува да ся надѣваме за бѣдѣщето ни и дѣйствителнѣж симпатіѣ и стицаніе на всяко обстоятелство, за това, отъ преждерѣченните разбирася че обществото ни има постоянно и непоколебимо рѣшеніе да постоянствува до конечното изгнаніе на разбойническѣтъ